

танням: розмежуванню та співвідношенню понять «державне управління» та «виконавча влада», «державне управління» та «державне регулювання»; визначається система державних органів, що здійснюють управління діяльністю юридичних осіб приватного права, їх структура та повноваження.

Питання правового статусу юридичних осіб приватного права розглядаються в темі «Основи цивільного права України» як на лекціях, в окремому питанні, так і на семінарських заняттях, при вирішенні тестів, задач, під час виконання індивідуальних самостійних робіт, питання про юридичних осіб включено до матеріалів модульного контролю та переліку програмних питань курсу «Правознавство».

Розгляд питань державного управління діяльністю юридичних осіб приватного права займає належне місце при вивченні курсу «Правознавство», є важливим та необхідним як з теоретичної, так з практичної точок зору для підготовки майбутніх економістів, дає можливість ознайомитися з порядком державного управління юридичними особами, що є найпоширенішим учасником товарно-грошових відносин.

Карякіна О. Ю., асистент кафедри
цивільного та трудового права

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ШКОЛИ

Болонський процес спрямований на створення простору вищої освіти європейського рівня, результатом якого має бути підвищення конкурентоспроможності студентів при працевлаштуванні. Якісна освіта — лакмусовий папірець якості життя суспільства, інструмент його соціального і культурного добробуту та економічного зростання. Безперечно, вдосконалення системи юридичної освіти відбувається в рамках вдосконалення права та правової системи держави. Ці фактори впливають на безперервне реформування системи освіти відповідно до вимог Болонської декларації.

Самостійна робота студентів — форма навчальної діяльності, що реалізується з урахуванням індивідуальних пізнавальних можливостей студентів під керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі.

Мета самостійної роботи студента — мобілізувати його знання у дії, що і є, власне, його компетентністю. Як жоден з інших інструментів організації навчального процесу, самостійна робота відіграє ключову роль у пізнавальній діяльності студента та закріпленні знань, тому що вона є «моделлю» реальної майбутньої професійної діяльності випускника юридичного факультету. Під час самостійної роботи студент повинен орієнтуватися в потоці наукової інформації, що забезпечує необхідний обсяг та рівень знань, умінь і навичок для розв'язання різних пізнавальних завдань, які моделюють реальні спірні правові ситуації.

Ефективність самостійної роботи студента полягає в її дієвій організації викладачем. Важливо під час складання тематичних планів вирішити які теми будуть віднесені на самостійне вивчення і яким чином здійснити контроль проведеної роботи. Доцільним є умовно поділити студентів на групи, залежно від рівня теоретичної та практичної підготовки, оскільки неоднорідність студентів в академічній групі не є ключовим фактором. Відповідно до такого поділу слід розробити завдання різної складності, але всі вони мають бути практичними, стосуватись вирішення спірних правових ситуацій та передбачати роботу з мультимедійними засобами, науковою літературою, юридичною практикою, звернення до органів державної влади з питаннями в межах їх компетенції (в разі необхідності).

Результатом роботи має бути задоволення кінцевим продуктом обох сторін навчального процесу, через самоорганізацію студента. Таким чином викладач виводить слабших студентів на вищий рівень, а сильніших стимулює до більш конструктивного мислення та пошуку альтернативних, юридично-грамотних та доцільних шляхів вирішення поставленої проблеми.

Важливо те, що студент має бути мотивований як викладачем так і само мотивований в процесі здійснення самостійної роботи, яка прямо стосується «Я-концепції» (мотивація + воля + інтелект) майбутнього фахівця як особистості.

Варто також згадати про те, що підвищення ефективності самостійної навчальної діяльності залежить від професійного рівня професорсько-викладацького складу вищого навчального закладу та від систематичного та активного залучення студентів, починаючи з першого курсу, до дослідницької діяльності, спрямованої на самостійне оволодіння знаннями та вирішення професійно-творчих завдань, що поглиблює їх знання та вміння, які з часом стають навичками.

Метою сучасної вищої школи має бути націленість на створення умов для розвитку і самореалізації кожної особистості як майбутнього фахівця, яка буде застосовувати здобуті знання, постійно оновлюючи та поповнюючи їх.

Климюк О. Ф., старший викладач кафедри конституційного та адміністративного права

ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОРГАНІЗАЦІЯ СУДОВИХ І ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ»

Серед заходів з удосконалення юридичної освіти важливим є вирішення завдання з формування готовності майбутніх юристів до правового забезпечення процесів модернізації всіх сфер суспільного життя, утвердження законності, захисту прав і свобод людини і громадянина.

З урахуванням зазначеного нами здійснення корекція навчальної робочої програми курсу «Організація судових і правоохоронних органів», до тем якого включені питання, спрямовані на формування у структурі знань студентів двох взаємопов'язаних компонентів: а) теоретичних (знань принципів, структури, організації правоохоронної діяльності); б) практичних компетенцій (готовності майбутніх юристів до виконання функцій в судових органах, прокуратурі, органах юстиції, державних силових відомствах, таких як органи внутрішніх справ, служба безпеки України тощо).

При проведенні аудиторних занять значна увага приділяється з'ясуванню порядку призначення/ обрання на посаду судді, організації діяльності місцевих, апеляційних, Вищих спеціалізованих та Верховного Суду України; особливості здійснення конституційного контролю та процедури провадження в Конституційному Суді України.

Окремий блок питань присвячений вивченню процедури здійснення прокурорського нагляду за дотриманням законності в діяльності органів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство; нагляд за додержання законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру,